

Krkonošská sedmdesátka 2020

Tento jedinečný závod na běžkách sestavený z pětičlenných družstev nemá ve světě obdoby. Jedná se o jeden z nejtěžších závodů vůbec, ne-li úplně nejtěžší. Konkurenci mu dělá jen Vasův běh na 90km, což je sice o 20 km více, ale zase je to po rovině a slyšel jsem, že snad i z kopce. Končí se na jiném místě, než se startuje a údajně je nadmořská výška v cíli nižší než na startu. Nu a právě proto, že náš krkonošský závod má 70 km a cca 2000 m převýšení, může se považovat dost možná za nejtěžší na světě.

Závod je psychicky náročný, především kvůli nutné koordinaci výkonnostních rozdílů mezi jednotlivými členy družstva, kdy si běžci, a nezdědka horolezci tradičních oddílů, často sáhnou společně až na úplné dno. Nebývá výjimkou, že stejně jako naše oddílová hlídka, mají i závodníci svůj oddílový pokřik, kterým se navzájem pozitivně hecují. Když jsem já začínal běhat tento závod, byla hlídka pod vedením našeho věrného člena oddílu Kariho. Náš pokřik zněl vždy: „PerHo!!!“ Postupem času Kari podřadil na 50tku a já se zakoukal do 70tky. Nakonec se z toho vzešla láska a nyní jsem jak předseda HO, tak zároveň organizátor hlídky K70 za HO Škrovád. A teď k letošnímu ročníku.

Letošní ročník se blýsknul hned dvěma prvenstvími v historii HO Škrovád. Jeden člen z hlídky více než rok před závodem vůbec nestál na běžkách a jiný člen hlídky zase uběhl místo 70km 80 km, a to s přídatkem v nejhroší části trati. K detailům později...

Hlídku jsme dali dohromady jen tak tak, na poslední chvíli a to doslova... Ještě 2 hodiny před koncem přihlašování, tedy ve čtvrtek 5.3. ve 22.00 (závod přitom startoval už v sobotu 7.3.), jsme byli domluveni jen 4 a hlásil se 5. člen s tím, že by běžel pouze 50tku. Nu, a když už jsem sklesle vyplňoval přihlášku na 50km, napadl mne ještě poslední výstřel na parťáka pro závod 70tky. Zkusit Ondru Svobodáka, který běhá rychleji minimálně o dvě třídy výš než my, jinými slovy 70tku dává za cca 5 hodin. A co se nestalo, během jedné minuty mi sdělil, že do toho s námi jde. Psal jsem, volal jsem tuto novinu ostatním, ať se chystají, že poběžíme 70tku.

Jmenovitě jsme tedy hlídku poskládali: Honza Holec (předseda oddílu), Petr Kosmák (člen oddílu), Michal Pokorný (bývalý člen oddílu), Ján Griger (brácha Komiňáka, prvního místopředsedy oddílu) a Ondra Svoboda (nyní vypůjčený člen pravidelné hlídky Kladiva).

Před závodem proběhlo klasické setkání spřátelených hlídek v hospodě ve Vrchlabí, kde jsme začali vymýšlet nový pokřik. Padaly nápady jako HOŠkro nebo ŠkroHO. Z vedlejší Kariho hlídky PerHO, Klárka vyslovila HOvád. Nu tak jsme se rozhodli, že to necháme osudu, co se ujme.

Ráno závodu si Ján obul běžky a rozbíhal svoje první metry na běžkách v sezóně 2019/ 2020. Je pravda, že jsme na něj na vrcholu Plání „trošku“ čekali, podobně jako po celý zbytek závodu vždy na vrcholu kopce, ale jeho průjezd s úsměvem stál vždy za to. Holt musí se mu nechat, že je to veliký běžec, kterému chyběla pouze technika. Díky své fyzické zdatnosti si to prý převelice užíval po celý závod.

Závod začínal za velice dobrých podmínek pro běžkování a tak vládla v týmu i na trati pohoda. „Bohužel“ je to závod téměř přes celé naše nejvyšší hory Krkonoše a tak jak to na horách už bývá, tak se cestou měnilo i počasí. Když jsme dobíhali ke druhé kontrole na Pražskou Boudu, tak již pěkně sněžilo a foukal vítr. Tam jsme se se Svobodákem domluvili, že poběží napřed, vyběhne si Pardubák (nejhustější kopec z celého závodu, přesně v půlce trati), před další kontrolou sjede dolů Václavákem a dá si tak kolečko dlouhé 10km navíc. Výsledkem bylo, že jsme „běželi“ ve čtyřech a na konci Pardubáku Svobodák akorát doběhl Jána (bez zastavení).

Plán vyšel dokonale a společně jsme se vydali vzhůru k cíli za hustého sněžení a silného deště. Jak říká klasik „zážitek nemusí být dobrý, hlavně když je silný“. Bylo to náročné, ale plné emocí. Za těchto podmínek se ujal pokřik HOvád!!!!

Dobíhali jsme s vědomím, že již budeme diskvalifikováni. Všechno tomu nasvědčovalo, protože značky z trati už byly pryč a i závěrečný sjezd po sjezdovce byl již urolbován. Což bylo na druhou stranu skvělé, neboť jsem prakticky od vrchu nasadil sjezdový styl Lasse Schuss na celý závěrečný kopec.

Naším cílem při K70 jsou vždy 3 základní body: doběhnout, užít si to a nebýt poslední. Všechny body se nám fakticky povedly, protože jsme věděli, že za námi je ještě jedna poslední hlídka. A tak byl náš cíl v podstatě sfouknut. Pořadatelé už sice v cíli demontovali ocelovou konstrukci, ale já jsem se hned při dojezdu začal ptát po odznáčcích pro úspěšné účastníky, když jeden z demontujících pohlédl na hodinky a zahlásil náš čas. Tomu jsem nevěnoval příliš pozornosti a dál se sháněl po odznáčcích. Odkázali mne na hlavní organizátorku paní Valentovou, kterou jsem našel a s pokorou žadonil o odznáčky. Dostal jsem tel. číslo - kam, když zavolám, tak nám je prý pošlou zpětně poštou.

Odjížděli jsme spokojeni, ale s pocitem, že jsme papírově splnili pouze 1 ze 3 našich cílů. Nedoběhli jsme, byli jsme diskvalifikováni, ale za to jsme si to užili. Nicméně po zveřejnění oficiálních výsledků jsme nestačili žasnout, že nám hodinky na ruce demontéra změřily čas a tak jsme regulérně doběhli, sláva!!! Takže nakonec jsme nesplnili pouze jeden z našich vytyčených cílů, ale neoficiálně jsme splnili všechny 3 základní pilíře naší účasti.

Nejvíce pozitivním zjištěním je, že nyní jsme 4 připravení běžci na příští ročník (všichni členové, bývalí členi nebo příbuzní člena). Ondrovi zkušenost 80ti km na 70tce s námi asi stačila. Ale toho jednoho běžce snad už seženeme... už se snad rýsují i zájemci. ;)

Takže sportům zdar a těm horským obzvlášť!!

Hanz Holec

Předseda HO Škrovád

P.S. video z uvedeného závodu můžete vidět na odkazu níže:

https://www.youtube.com/watch?v=cxeB_bOULqA

P.S.S. Snad najdu ještě fotky a doplním je sem...